096| Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κατορθώση ν’ ἀνέλθη ὑψηλότερον πρὸς τὴν Πηγὴν τῆς Ἀληθείας...

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/096-ὁ-ἄνθρωπος-διὰ-νὰ-κατορθώση-ν-ἀν/

Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κατορθώσῃ ν’ ἀνέλθῃ ὑψηλότερον πρὸς τὴν Πηγὴν τῆς Ἀληθείας, ἀνάγκη νὰ προσβλέψῃ πρὸς Αὐτὴν καὶ μόνον καὶ νὰ προτάξῃ ὡς ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἐπιδιώξεώς του ταύτης τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ πνεύματός του ἀπὸ πάσης τοῦ παρελθόντος ἐπιρροῆς, ἀπὸ πάσης θεωρίας, ἀπὸ παντὸς τέλος δογματισμοῦ ἢ ἀναληθοῦς ἢ συγκεκαλυμμένης ἀντιλήψεως τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πραγμάτων, διότι ἐὰν ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι ὡς ὄστρακον προσκεκολλημένος ἐπὶ τοῦ βράχου ἢ τῆς πέτρας τῶν προγονικῶν αὐτοῦ πεποιθήσεων καὶ παραδοχῶν, εἴτε ὑπὸ πρῖσμα θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἐρριζωθέντος καὶ καρποφορήσαντος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ παιδικοῦ του λίκνου, εἴτε ὑπὸ τὴν ἐξωτερίκευσιν ἐπιστημονικῶν δεδομένων, στηριζομένων μονοπλεύρως ἐπί τοῦ μονισμοῦ, ὅστις ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ἔρευναν τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης, ἢ καὶ ἀκόμη ἐὰν παρασυρθῇ ὑπὸ ἀλλοτρίων πρὸς τὰς πεποιθήσεις του καὶ τὴν ἐσωτερικὴν αὐτοῦ **διάπλασιν καὶ διαίσθησιν, μὴ ἱκανοποιοῦσαν ἀρκούντως τὰς κλίσεις τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἐγκαταλειπούσης ἐν αὐτῇ ἀσυμπλήρωτα κενὰ ἀνικανοποιήτων πόθων καὶ κλίσεων, οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ ν’ ἀπαλλαγῇ τῶν συγκρατούντων αὐτὸν δεσμῶν καὶ οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ ν’ ἀποσπασθῇ ἐκ τοῦ περιωρισμένου κύκλου τῆς δράσεως καὶ ἀντιλήψεώς του, καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀναζήτησιν εὐρυτέρων πεδίων ἐρεύνης καὶ γνώσεως,** δυναμένων νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τελειοποίησιν **τοῦ πνεύματός του καὶ νὰ πληρώσωσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας,** ἀπηλλαγμένου τοῦ σκοτεινοῦ μέρους τοῦ περιβάλλοντός του.

Διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ ἄνθρωπος νὰ βαδίσῃ ἀπροσκόπτως πρὸς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας, ἀνάγκη νὰ ἀποξενώσῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ ἀπὸ πάσης **ἐπηρείας δογματικῆς ἢ ἀξιωματικῆς ἀμεταβλήτου καὶ ἀναλλοιώτου, στηριζομένης μόνον ἐπὶ τῆς πίστεως ἢ τῆς βεβαιότητος ἐκείνων, οὓς παρεδέχθη ὡς ἀλαθήτους ἢ ὡς διδασκάλους, ἑρμηνευτὰς καὶ σοφούς,** μὴ ἐπιδεχομένης οὐδεμιᾶς ἀναντιρρήτου συζητήσεως ἐν τῇ ἀποκαλύψει ἢ τῷ ἔργῳ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ.

Οὐδεμία δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ πρόοδος εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, **τὸν προσκεκολλημένον ἐπί τινος δογματικῆς θεωρίας** ἐπιβεβλημένης εἰς αὐτὸν εἴτε ἐκ παραδόσεως εἴτε ἐξ ἀποκαλύψεως ἀνηκόντων καὶ ἀναποσπάστως συνδεδεμένων μὲ τὰς δοξασίας αὐτῆς, καὶ οὐδέποτε θὰ κατορθώσῃ μόνος του ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως καὶ βεβαιότητος νὰ βεβαιωθῇ περὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα συνδέονται **μὲ τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ ζωὴν καὶ ἐξέλιξιν καὶ ἀνιοῦσαν πρόοδον καὶ τελειοποίησίν του ἐν αὐτῇ.**

Ἐκεῖνος ὅστις ἐπιθυμεῖ ν' ἀνέλθῃ πρὸς τὴν Πηγὴν τῆς Ἀληθείας καὶ νὰ γνωρίσῃ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὰ ὑπὲρ τὸν κόσμον καὶ τὰ ὑπὸ τὸν κόσμον, **ἀνάγκη ν' ἀφήσῃ τὴν διάνοιαν αὐτοῦ τελείως ἐλευθέραν καὶ ἀπηλλαγμένην πάσης δοξασίας καὶ νὰ καταστήσῃ ταύτην παρθένον, ἵνα δεχθῇ ἐν αὐτῇ τὸν σπόρον τῆς Ἀλαθήτου Γνώσεως,** ὅστις βλαστάνων καὶ ἀναπτυσσόμενος καὶ καρποφορῶν ἐν αὐτῇ διὰ συστηματικῆς καλλιεργείας, νὰ ἀποδώσῃ τοὺς καρπούς της, δυναμένους οὐ μόνον νὰ θρέψωσιν αὐτόν, ἀλλὰ καὶ νὰ κρατήσωσιν ἐν τῷ βάθει τῆς ἱκανοποιήσεως αὐτοῦ τὴν ἡδύτητα τῆς γεύσεώς των.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπιφοιτήσεώς Μου ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἀποκαλύψῃ ὑμῖν τὴν Ἀληθῆ καὶ διαυγῆ Πηγὴν τῆς Ἀληθείας, τὴν ἀπηλλαγμένην παντὸς ρύπου ἢ περιττώματος καὶ ἐγκλειούσης τὴν Ἀλήθειαν τοῦ Ἀνάρχου Χρόνου, τοῦ μὴ γνωρίζοντος παρελθόν, τοῦ πληροῦντος ἐξ αὐτοῦ τὸ παρόν, ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει καὶ ἐγκλείσει τῶν παρῳχημένων αἰώνων, καὶ τελειοποιοῦντος καὶ ἀποδεικνύοντος αὐτὸ εἰς τὴν διαρροὴν τοῦ μέλλοντος.

Ὡς ἐκ τούτου ἐκεῖνος ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰς Ἀρχάς Μου, ἐκεῖνος ὅστις ἐπιζητεῖ νὰ βαδίσῃ τὴν ὑπ' Ἐμοῦ διαχαρασσομένην ὁδόν, τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν Πηγὴν τῆς Ἀληθείας, ἀνάγκη νὰ ἀφήσῃ ἑαυτὸν **ἐλεύθερον καὶ τελείως ἀπηλλαγμένον παντὸς δογματισμοῦ ἢ ἄλλης τινος θεωρίας καὶ δοξασίας, ἀναγούσης τὴν πίστιν ὑμῶν πρὸς αὐτὴν εἰς δόγμα.** Ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ ὑμᾶς ἀποκλειστικοὺς ἐκτελεστὰς τοῦ Ἔργου Μου ἢ τῶν Ἀποκαλύψεών Μου. Ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ δώσῃ **τὸν πρῶτον σπόρον, ὅστις θὰ καλλιεργήθῃ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὸ ἄλλων διὰ νὰ καρποφορήσῃ.**

Ὀφείλετε νὰ ἐργασθῆτε πρὸς τοῦτο συντόμως καὶ ἐντατικώτερον ὡς πολλάκις συνέστησα ὑμῖν. Ὑμεῖς ὅμως μὴ ἀντιλαμβανόμενοι οὔτε τὸν ὑψηλὸν τοῦτον σκοπόν, οὔτε μηδεμίαν ἐπίγνωσιν ἔχοντες ἐκείνων, ἃ θὰ ἠδύνασθε διὰ τῆς προσπαθείας ὑμῶν ταύτης νὰ ἀποκτήσητε, οὐδεμίαν ἐκ μέρους ὑμῶν ἄχρις ὥρας παρατηρῶ ἔστω καὶ ἁπλῆν ἐνέργειαν πρὸς ἱκανοποίησιν τουλάχιστον τῆς περιεργείας ὑμῶν. Βεβαίως ἐὰν δὲν δυνηθῆτε ἐν τῷ παρόντι βίῳ νὰ ἐκτελέσητε τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ δώσητε λόγον τῶν πράξεών σας, **θὰ ἀφεθῆτε νὰ συμπληρώσητε ἢ νὰ ἀρχίσητε μὲ χειροτέρας καὶ δυσκολωτέρας συνθήκας τοῦτο εἰς μίαν ἄλλην ζωήν.**

Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου Ἐγώ Εἰμι. Ἀμφιβάλλοντες οὐ μόνον πρὸς ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἱκανότητά σας, οὐ μόνον πρὸς τὸ Ἔργον καὶ τὰς Ἐπαγγελίας του, ἀλλὰ καὶ πρὸς Ἐμὲ Αὐτόν, διότι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον **περιορισθέντες ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς ἐπιδιώξεώς σας καὶ τῆς ἀτελοῦς συνθέσεώς σας, οὐδόλως προσπαθήσατε ν' ἀνέλθητε εἴτε ἀφ' ἑαυτῶν, εἴτε διὰ τῆς Ἰδικῆς Μου Ἀρωγῆς ὑψηλότερον καὶ διασπάσητε τὰ πληροῦντα ὑμᾶς δεσμὰ καὶ διανοίξατε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς ὑμῶν καὶ ἀφήσητε ἐλεύθερον τὸ πνεῦμα ὑμῶν νὰ διακρίνῃ τὴν Ἀλήθειαν καὶ νὰ ἀντλήσῃ ἐκ τῆς Ἀκενώτου Πηγῆς τῆς Ἀληθείας τὸ διαυγὲς καὶ καθαρὸν περιεχόμενόν της.**

Οὐδεμίαν ἄχρις ὥρας ἀποκτήσαντες πρόοδον, ἐπιζητεῖτε νὰ μάθητε τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ὀνόματός Μου, ὡς μόνον τοῦτο νὰ ἀπετέλη τὸ ἐπιστέγασμα τῶν ἀποριῶν ὑμῶν καὶ τὴν τελειωτικὴν ὑμῶν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐν τούτοις δι' ὀλίγων καὶ συνοπτικῶς θὰ ἱκανοποιήσω τὴν περιέργειαν ὑμῶν ταύτην, ἂν καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπαιτεῖ πολυσέλιδον τόμον ἐν τῇ ἐκτενεῖ καὶ λεπτομερεῖ αὐτοῦ ἀναπτύξει καὶ ἀναλύσει.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀνατολικῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐγκολπωθέντων αὐτὰς Θεοσόφων, εἶναι ἡ Ὑπερτάτη Πνευματικὴ Ὀντότης, ἡ πληροῦσα καὶ διαχέουσα εἰς τὰς ἐξ Αὐτῆς ἀπορρεούσας καὶ πρὸς Αὐτὴν τεινούσας κατωτέρας πνευματικὰς δυνάμεις τὸ Φῶς της, εἶναι ἡ Κεντρικὴ Πνευματικὴ Ἑστία τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ὁ κόσμος ὑμῶν. Εἶναι ἡ Ἀνωτάτη Πνευματικὴ Ὀντότης, ἥτις κυβερνᾷ τὸ σύμπαν αὐτοῦ καὶ ἥτις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Αὐτῆς κατέχει καὶ διευθύνει πᾶσαν ἄλλην πνευματικὴν ἀνωτέραν ἢ κατωτέραν ὑπόστασιν.

Εἶναι ἡ Πηγὴ ἡ ἐγκλείουσα τὰ ὕδατα τῆς Ζωῆς τῶν κόσμων, ἐν οἷς δρᾷ καὶ διοχετεύουσα καὶ ἐξακοντίζουσα ταῦτα πρὸς τὰς ἄλλας πηγάς. Εἶναι ἡ Κεντρικὴ Ἑστία τοῦ Φωτός, ἐξ οὗ ἐκτοξεύονται αἱ Πνευματικαὶ Ἀκτῖνες, αἱ πληροῦσαι τὸν κόσμον καὶ διαφωτίζουσαι αὐτόν. Εἶναι ἡ Πνευματικὴ Παραγωγὴ τῶν Ὑπερτάτων Ἀντιλήψεων, τῶν Ἀφθάστων Λογισμῶν, τῶν ἐκπεμπομένων ἰδεῶν πρὸς πάντας, οἵτινες εἰσδεχόμενοι αὐτοὺς καὶ καθιστάμενοι ἱκανοὶ νὰ μεταδώσωσιν αὐτοὺς εἰς τὰς ὑποδεεστέρας πνευματικὰς τοῦ κόσμου ὀντότητας, καθίστανται οἱ πνευματικοὶ φορεῖς καὶ διδάσκαλοι αὐτῶν.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Κόσμου ὅμως δὲν εἶναι ἡ Ὑπερτάτη Πνευματικὴ Ὀντότης, ἡ πληροῦσα τὸ ἡλιακὸν σύστημα τοῦ κόσμου ὑμῶν, ἀλλὰ ἡ Ἀχανὴς καὶ Ἀτέρμων Πηγή, ἥτις περικλείει ἐν Αὐτῇ τοὺς Κόσμους τοῦ Ἀπείρου, ἥτις διαχέει ἐν Αὐτῇ τὴν Ζωὴν καὶ τὸ Φῶς τῶν Ὑπερτάτων Νόμων καὶ τῆς Ἀληθείας, ὡς Ἀνταύγειαν τῆς Ἀκτινοβολίας Αὐτῆς, εἶναι ὁ Ἄναρχος Πατήρ, εἶναι ὁ Θεῖος Λόγος, εἶναι τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἐν τῇ Χριστιανικῇ δοξασίᾳ, εἶναι ὁ Ἰεχωβᾶ τῶν Ἑβραίων, Ὁ Ὑπέρτατος Νοῦς τοῦ Ἀπείρου, ὁ Θεὸς τοῦ

Κόσμου.

2/8/1932